

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 30 grudnia 2021 r.

Poz. 10267

UCHWAŁA NR 30/1790/2021 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 20 grudnia 2021 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, z późn.zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXXIX/444/21 Rady Gminy Suchy Las z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2022, w części obejmującej:

-w § 1 ust. 2 lit. c i d,

- § 2,

z powodu sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 1 grudnia 2021 r., Rada Gminy Suchy Las, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określiła stawki podatku od nieruchomości na rok 2022.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały. Jednocześnie, na podstawie art. 88 ustawy o samorządzie gminnym, Izba zwróciła się o udzielenie informacji w terminie do dnia 14 grudnia 2021 r., czy projekt przedmiotowej uchwały przewidujący udzielenie pomocy de minimis został przedłożony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Izba wyznaczyła termin badania uchwały na dzień 20 grudnia 2021 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej uchwały ustaliło i zważyło, co następuje.

Właściwość rad gmin odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych, w tym podatku od nieruchomości wynika z art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że nie mogą one przekroczyć stawek ustalonych corocznie przez Ministra Finansów w wydanym przez niego obwieszczeniu.

Badaną uchwałą Rada Gminy Suchy Las ustaliła roczne stawki podatku od nieruchomości na terenie gminy Suchy Las, co wynika z § 1 uchwały. Uchwalone przez Radę stawki nie przekraczają górnych stawek określonych na rok 2022 w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie górnych stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2022.

Rada Gminy podejmując przedmiotową uchwałę zróżnicowała wysokość stawki podatku od nieruchomości, uwzględniając rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej. W § 1 ust. 2 lit. b uchwały

określono stawkę podatku od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej od 1 m² powierzchni użytkowej w wysokości 24,30 zł. Uchwalono następujące stawki preferencyjne:

- „od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej - 15,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej” (§ 1 ust. 2 lit. c uchwały),

- „od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w budynkach wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków – 14,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej” (§ 1 ust. 2 lit. d uchwały).

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych przepisem art. 5 ust. 4 dopuszcza możliwość różnicowania wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności. Z § 2 ust. 1 wynika, że „Różnica pomiędzy stawką podstawową dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (określona w § 1 pkt 2 lit. b), a stawką preferencyjną dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej oraz zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w budynkach wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków (określona w § 1 pkt 2 lit. c i lit. d) stanowi pomoc de minimis i uwzględnia wymagania określone w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 TFUE do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., L 215 z 07.07.2020).”.

Z kolejnych zapisów uchwały, to jest § 2 ust. 2 wynika, że „Ogólna kwota pomocy de minimis przyznana podmiotowi gospodarczemu w bieżącym roku kalendarzowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat kalendarzowych nie może przekroczyć równowartości 200 000 EUR brutto. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą nie może uzyskać pomocy de minimis, jeżeli otrzymał pomoc inną niż de minimis w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub tego samego środka finansowania ryzyka, a łączna kwota pomocy spowodowałaby przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku określonego w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub decyzji Komisji. Zatem podmiot ubiegający się o pomoc oraz korzystający z pomocy na podstawie przedmiotowej uchwały zobowiązany jest do składania:

- 1) wszystkich zaświadczeń lub oświadczenia o pomocy de minimis, również o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,

- 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2010 r., Nr 53, poz. 311).”.

Na mocy badanej uchwały Rada postanowiła zatem o udzieleniu pomocy publicznej – pomocy de minimis.

Z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Z kolei z art. 20c ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, pomoc ta jest udzielana jako pomoc de minimis.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743) projekty programów pomocowych, w tym przewidujących udzielenie pomocy w ramach wyłączeń grupowych oraz pomocy indywidualnej, a także pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKIK). Programem pomocowym może być m.in. uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, na podstawie której podmioty prowadzące działalność gospodarczą będą mogły ubiegać się o udzielenie pomocy publicznej (np. w formie preferencyjnych stawek podatkowych).

W związku z powyższym, wypełniając przesłanki art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, projekt uchwały w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości, jako projekt programu pomocowego przewidujący

udzielenie pomocy de minimis, powinien być przesłany przez Burmistrza Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jest to jeden z elementów procedury podejmowania uchwały zawierającej postanowienia dotyczące udzielania pomocy de minimis. Prezes w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące zasad udzielania pomocy, które należy uwzględnić podejmując uchwałę.

Z uzasadnienia do projektu uchwały nie wynika, by projekt przedmiotowej uchwały został przedłożony Prezesowi UOKIK. Na wezwanie Izby o przedłożenie informacji o przekazaniu projektu przedmiotowej uchwały w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz przedłożenia wyrażonej przez Prezesa UOKIK opinii, jeżeli została wyrażona, Wójt nie odpowiedział i nie złożył wyjaśnień.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium stwierdziło, że nie została dopełniona procedura uchwalenia uchwały w sprawie stawek podatku od nieruchomości, w której postanowiono o udzieleniu pomocy publicznej - pomocy de minimis, co w istotny sposób narusza art. 7 ust. 3 i art. 12 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w części obejmującej § 1 ust. 2 lit. c i d oraz § 2 badanej uchwały.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.